

Sygn. akt VII U 2142/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożenna Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Ala Pilewska-Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r. w Gdańsku

sprawy P. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania P. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 26 lipca 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy P. N. prawo do emerytury od dnia 01 lipca 2013 roku.

Sygn. akt VII U 2142/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy P. N. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach powołując się na art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. , Nr 153 poz.1227 ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, w oparciu o uznanie, iż w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w G. od 27.09.1980 r. do 17.12.1991 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach tj. prace związane z robotami wodno-kanalizacyjnymi oraz budową rurociągów w głębokich wykopach, będąc zatrudnionym na stanowisku montera instalacji, prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokościach będąc zatrudnionym na stanowisku montera urządzeń i konstrukcji metalowych na wysokościach oraz prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego. Ponadto wnioskodawca wniósł o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) „Spółka zo. o. w S. od 18.12.1991 r. do 31. 12.1998 r. na stanowisku montera urządzeń i instalacji ciepłowniczych. Dodatkowo wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków A. S. i Z. B. na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał argumentację prezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazał, iż prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 listopada 2011 r. (sygn.

akt VII U 2424/11) oddalono odwołanie wnioskodawcy w przedmiocie prawa do emerytury na podstawie art. 184 wyżej cytowanej ustawy. Pozwany wniósł o odrzucenie odwołania na mocy art. 199 § 1 kpc z uwagi na wydanie w sprawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23.11.2011 r.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. N., urodzony dnia (...) , w dniu 22 lipca 2013 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ponowny wniosek o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 26 lipca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy P. N. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnym warunkach.

Wnioskodawca, jest członkiem OFE ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu w dochody budżetu państwa.

W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił na dzień 01 stycznia 1999 r. staż ubezpieczeniowy wymiarze 28 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Okoliczności bezsporne, vide : wniosek – k. 68-70 plik akt ubezpieczeniowych, decyzja z dnia 26 lipca 2013 r. k. 72 plik akt ubezpieczeniowych, odpowiedź na odwołanie nienumerowana karta akt ubezpieczeniowych.

Wnioskodawca z zawodu jest monterem instalacji wodno- kanalizacyjnych i gazowych.

P. N. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...)S.A. w G. od 27.09.1980 r. do 17.12.1991 r. na stanowisku montera i montera- blacharza. W okresie tegoż zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku montera rurociągów ciepłowniczych i technologicznych. Do zadań wnioskodawcy należało wykonywanie montażu rurociągów stalowych. Praca ta polegała na wykonaniu szczepiania spawaniem a następnie należało wykonywać próby ciśnieniowe tzn. wytwarzał ciśnienie w rurociągach za pomocą pomp ręcznych w celu sprawdzenia szczelności rur. Do zadań wnioskodawcy należało także uruchomianie tych rurociągów. Prace te wnioskodawca wykonywał w stanie surowym, w budynkach przemysłowych, pracując w wykopach.

W okresie od 18 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1998 r. był zatrudniony w Zakładzie (...) „ Sp.zo.o w S. na stanowisku montera , spawacza. Pracował w Dziale (...). Do zadań wnioskodawcy należała eksploatacja, remonty, konserwacja i wymiana sieci trakcyjnych CO i CWU kanałowych oraz budowa nowych odcinków dla nowych odbiorców.

Do obowiązków wnioskodawcy należała także konserwacja urządzeń energetycznych w komorach ciepłowniczych tj. konserwacja zaworów i zasów, wymiana uszkodzonej izolacji, czyszczenie studzienek i wymiana aparatury pomiarowej, przegląd sieci magistralnej i osiedlowej, wymiana uszkodzonych odcinków sieci oraz obsługa węzłów indywidualnych znajdujących się w budynku. Prace te wnioskodawca wykonywał w różnych warunkach, pod ziemią przy zabezpieczeniu włazami. Do obowiązków wnioskodawcy należało również spawanie, przy czym czynności spawania wnioskodawca wykonywał awaryjnie.

Z. B. był zatrudniony w Zakładzie (...) „ Sp. zo.o w S. w Dziale (...), pracował wraz z wnioskodawcą w jednym obwodzie.

A. S. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...)S.A. w G. na stanowisku kierownika.

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił odwołanie P. N. od decyzji z dnia 20 kwietnia 2011 r.(odmawiającej prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach) z uwagi na nie rozwiązanie stosunku pracy. Sąd ten nie rozstrzygał merytorycznie czy wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach w spornych okresach czasu.

dowód:

- akta ubezpieczeniowe w tym świadectwo pracy z dnia 16 grudnia 1991 r., k. 23, świadectwo pracy z dnia 17.12.1991 r. k. 25, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 29 świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 30 sierpnia 2006 r. k.31, zaświadczenie z dnia 30.08.2006 r. k. 17, zaświadczenie z dnia 19.10.2011 r. k. 58;
- akta sprawy w tym zeznania świadka Z. B. k. 21-22 wraz z nagraniem na płycie CD k. 24, zeznania świadka A. S. k. 22 wraz z nagraniem na płycie CD k. 24
- akta sprawy VII U 2427/11 tj. wyrok Sądu Okręgowego z dnia 23.11.2011 r wraz z uzasadnieniem k. 42-47.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu emerytalnego oraz aktach sprawy, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Podstawą ustaleń stanu faktycznego stanowiły także zeznania świadków Z. B. i A. S. –współpracowników wnioskodawcy za sporne okresy zatrudnienia, które zasługiwały na wiarę, albowiem były jasne, spójne, rzetelne i razem z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie tworzyły zwartą i logiczną całość.

Do rekonstrukcji stanu faktycznego posłużyły także akta sprawy prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. VII U 2427/11 w tym wyrok z dnia 23.11.2011 r. wraz z uzasadnieniem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie skarżącego P. N. zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonego do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego wykazały, że wnioskodawca legitymuje się wymaganym 15 – letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, co sprawia, że stanowisko organu emerytalnego odmawiające wnioskodawcy prawa do wcześniejszej emerytury, nie jest słuszne.

Ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po 1948 r. zostały uregulowane w treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009, Nr 153 poz. 1227 ze zm.), zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, tj. spełniają łącznie następujące warunki:

- 1)legitymują się okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż: 65 lat - dla mężczyzn, 60 dla kobiet,
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej: 25 lat dla mężczyzn, 20 dla kobiet,
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Podkreślenia wymaga, iż art. 184 ust 2, zmieniony został przez art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. (Dz.U.2012.637) z dniem 1 stycznia 2013r., co skutkuje tym iż od 1 stycznia 2013r. aby uzyskać uprawnienia do emerytury w warunkach szczególnych nie ma konieczności spełniania przesłanki rozwiązania stosunku pracy.

Podkreślić także należy, iż dla uzyskania uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wymagane jest osiągnięcie wskazanego w przepisach wykonawczych wieku, a także przepracowanie określonej ilości lat w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Aktem wykonawczym, do którego odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS, jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Stosownie do treści § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, w dziale V (w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) pod poz. 1 wskazano roboty wodnokanalizacyjne oraz budowę rurociągów w głębokich wykopach. Natomiast w załączniku nr 1 do Zarządzenia nr 16 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 grudnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładzie pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wzrostu emerytury (Dz. Urz. MB z dnia 6 kwietnia 1984 r.) pod poz. 1 pkt 6 wskazano stanowisko monter instalacji sanitarnych i grzewczych, pod poz.1 pkt 7 stanowisko monter instalacji technologicznych. Natomiast w załączniku do rozporządzenia wykaz A dział II (w energetyce) prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych a w dziale XIV (parce różne) pod poz.12 prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowowodorowym.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z przepisem § 2 ust 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy natomiast, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i orzecnictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Bezspornym jest, iż ubezpieczony na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 28 lat, jest członkiem OFE ale złożył oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na koncie w funduszu w dochody budżetu państwa, pozostaje w zatrudnieniu jednakże okoliczność ta po wprowadzeniu nowelizacji do art. 184 ustawy o FUS może jedynie warunkować datę przyznania świadczenia, gdy wniosek o świadczenie jest wcześniejszy niż data wprowadzonej nowelizacji z dnia 01.01.2013 r. Jednak okoliczność ta nie zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż wniosek ubezpieczonego datowany jest na dzień 22 lipca 2013 r.

Przedmiotem sporu pozostawało zatem jedynie ustalenie, czy za zatrudnienie w szczególnych warunkach może zostać uznany okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)S.A. w G. od 27.09.1980 r. do 17.12.1991 r. na stanowisku monter, monter - blacharza oraz okres zatrudniony w Zakładzie (...) „ Sp.zo.o w S. od 18 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku monter - spawacza.

Nie uszło uwadze Sądu, iż pozwany odmawiając zaskarżoną decyzją z dnia 26 lipca 2013 r. przyznania prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach powoływał art. 114 ustawy emerytalnej, wskazując na brak nowych dowodów i okoliczności w odniesieniu do dowodów i okoliczności powołanych w trakcie postępowania sądowo – odwoławczego prowadzonego przez tut. Sąd Okręgowy w Gdańsku pod sygn. VII U 2427/11 a dotyczącego odwołania od decyzji o odmowie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach z dnia 22 kwietnia 2011 r., w którym Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił odwołanie z uwagi na pozostawanie ubezpieczonego w zatrudnieniu, nie rozstrzygając merytorycznie czy okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)S.A. w G. od 27.09.1980 r. do 17.12.1991 r. na stanowisku monter, monter - blacharza oraz okres zatrudniony w Zakładzie (...) „ Sp.zo.o w S. od 18 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku monter , spawacza podlegają zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach z uwagi na charakter wykonywanego zatrudnienia. Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż stanowisko pozwanego zaprezentowane w decyzji a także podtrzymane w odpowiedzi na odwołanie wskazujące, iż odwołanie podlega odrzuceniu na mocy art. 199 §1 kpc jest błędne, gdyż mimo, iż sprawa o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonemu P. N. była już przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy w Gdańsku a Sąd ten wydał w sprawie prawomocny wyrok z dnia 23 listopada 2011 r. , to nie można uznać, iż sprawa ta korzysta z powagi rzeczy osądzonej, gdyż po dacie wydania wyroku ustawodawca wprowadził od 01 stycznia 2013r. nowelizację do art 184 ustawy emerytalnej skutkującą po stronie ubezpieczonego brakiem spełnienia przesłanki rozwiązania stosunku pracy. Powyższa okoliczność warunkuje inny, ograniczony zakres przesłanek ustawowych warunkujących przyznanie prawa do emerytury i tym samym warunkuje po stronie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie obowiązek przeprowadzenia postępowania dowodowego i oceny czy okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...)S.A. w G. od 27.09.1980 r. do 17.12.1991 r. na stanowisku monter, monter - blacharza oraz okres zatrudniony w Zakładzie (...) „ Sp.zo.o w S. od 18 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku monter - spawacza podlegają zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach z uwagi na charakter wykonywanego zatrudnienia.

Podkreślenia wymaga, iż wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego potwierdza w sposób nie budzący żadnych wątpliwości interpretacyjnych, iż wnioskodawca w okresie od 27.09.1980 r. do 17.12.1991r. będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...)S.A. w G. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach na stanowisku monter instalacji sanitarnych i grzewczych i monter instalacji technologicznych.

Okoliczności powyższe potwierdzają dokumenty w tym świadectwo pracy z dnia 16 grudnia 1991 r., (k. 23), świadectwo pracy z dnia 17.12.1991 r. (k. 25), świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach (k. 29) a także zeznania świadka A. S..

Świadek A. S. powołany w sprawie był współpracownikiem wnioskodawcy za sporny okres zatrudnienia, pracował w tym samym zakładzie na stanowisku kierownika zakładu. Z uwagi na powyższe znał specyfikę pracy, zakres obowiązków i charakter wykonywanego zatrudnienia. Na uwagę zasługuje fakt, iż świadek w sposób szczegółowy opisał zakres pracy i charakter wykonywanego przez wnioskodawcę zatrudnienia. Powyższe pozwala w sposób nie budzący żadnych wątpliwości interpretacyjnych na zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach opisanego okresu zatrudnienia.

Także drugi sporny okres zatrudnienia od 18 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1998 r. w Zakładzie (...) „ Sp.zo.o w S., został uznany przez Sąd Okręgowy w całości jako okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach w oparciu o przedłożone do akt ubezpieczeniowych dokumenty w tym świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 30 sierpnia 2006 r. (k.31), zaświadczenie z dnia 30.08.2006 r. (k. 17), zaświadczenie z dnia 19.10.2011 r. (k. 58);

Okoliczności powyższe potwierdzają także zeznania świadka Z. B.. Świadek Z. B. powołany w sprawie był współpracownikiem wnioskodawcy za sporny okres zatrudnienia, pracował w tym samym zakładzie. Z uwagi na powyższe znał specyfikę pracy, zakres obowiązków i charakter wykonywanego zatrudnienia.

Powyższe w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych pozwala przyjąć, iż wnioskodawca będąc zatrudnionym w Zakładzie (...) „ Sp.zo.o w S. oraz w Przedsiębiorstwie (...)S.A. w G. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach przez co najmniej 15 lat.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż niewątpliwie charakter pracy świadczonej przez wnioskodawcę od 27.09.1980 r. do 17.12.1991r. w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w G. oraz od 18 grudnia 1991 r. do 31 grudnia 1998 r. w Zakładzie (...) „ Sp.zo.o w S., kwalifikuje do pracy w szczególnych warunkach w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. tj. w oparciu o wykaz A – prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego – stanowiącym załącznik do rozporządzenia, dział V poz.1, dział II , dział XIV poz.12 oraz w oparciu o przepisy załączniku nr 1 do Zarządzenia nr 16 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 grudnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładzie pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wzrostu emerytury (Dz. Urz. MB z dnia 6 kwietnia 1984 r.) poz. 1 pkt 6,7.

W świetle powyższego, brak jest w ocenie Sądu jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania szczególnego charakteru pracy wnioskodawcy w spornym okresie czasu.

Biorąc pod uwagę, powyższe w ocenie Sądu ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki dla nabycia emerytury w obniżonym wieku, ponieważ ukończył 60 lat, na dzień 01 stycznia 1999 r. udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze, co najmniej 25 lat, jest członkiem OFE ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na koncie funduszu. Wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wykazał, iż wnioskodawca legitymuje się 15 letnim stażem pracy w szczególnych warunkach wobec zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach dwóch spornych okresów zatrudnienia.

W konkluzji, z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami, zmienił decyzje organu rentowego i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 01 lipca 2013 r. mając na uwadze datę złożenia wniosku tj. 22.07.2013 r. oraz datę ukończenia 60 r. z tj. 04.05.1951 r. oraz dyspozycję art. 129 w zw. z art. 100 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, zgodnie z którą świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

SSO Bożenna Zalewska

(...)

1.(...)

2.(...)

3.(...)

(...)

(...)